

Første næstformand (Svend Auken):

Så er det hr. Jens Rohde, og efter ham går vi tilbage til ordførerrækken.

(Kort bemærkning).

Jens Rohde (V):

Det, fru Pernille Rosenkrantz-Theil står og siger her, er ganske enkelt ikke korrekt, for de, som forholdsvis får allerlærest ud af den skatteletelse, som regeringen har gennemført, er den ganske almindelige gennemsnitlige LO-familie. Det er dem, som får allerlærest ud af det.

Kl. 11.00

Så er der hele diskussionen om skattestoppet og hvem, der egentlig får mest ud af det. Ja, skattestoppet afbøder nogle af Nyrupregeringens skatteftigninger, og her kan vi jo sige, at de grønne afgifter steg med over 100 pct. – over 100 pct., vil jeg fortælle fru Pernille Rosenkrantz-Theil – for de laveste indkomster, for enlige, kontanthjælpsmodtagere, folkepensionister m.v., mens det for direktørfamilien var en stigning på en tredjedel heraf.

Det skattestop, som vi har gennemført – og oven i købet lagt nogle skattelettelser oveni – som er hele fundamentet i regeringens politik, er særdeles socialt. Det er langt mere socialt end det, som fru Pernille Rosenkrantz-Theil var med til at være parlamentarisk grundlag for i den tidligere regering.

Første næstformand (Svend Auken):

Hr. Frank Jensen som ordfører.

Frank Jensen (S):

Statsministeren indledte dette folketingsår med et markant løfte, og jeg citerer fra statsministerens åbningstale:

»Vi skal udvikle et samfund, hvor alle har en fair chance for at udnytte deres evner, et samfund, hvor det enkelte menneske har et håb om at kunne forbedre sin situation, et samfund, hvor det er muligt at bevæge sig fra bistands klient til bankdirektør.«

Nu er tidspunktet så kommet, hvor Folketinget skal gøre status og spørge statsministeren, hvordan han egentlig selv synes, det går med at indfri løfterne.

Fakta er, at arbejdsløsheden for første gang siden 1994 er begyndt at stige. Siden VK-regeringen tiltrådte, er over 20.000 flere blevet arbejdsløse. Aviserne er dagligt fyldt med historier om fyringsrunder og ansættelsesstop, ikke med jobannoncer.

Den stigende arbejdsløshed betyder, at mange nyuddannede har svært ved at finde arbejde. Arbejdsløshedsprocenter på 30-40 pct. for unge nyuddannede dimittender taler deres tydelige sprog; og mange ældre tvinges til at gå ud af arbejdsmarkedet på pension eller efterløn. Ydermere betyder færre arbejdspladser, at virksomhederne får meget svært ved at løfte den vigtige opgave at integrere udlændinge, mennesker med nedsat arbejdsevne og andre, der har svært ved at finde arbejde.

Statsministeren lovede ellers ved starten af denne samling, at der ville være 50.000-60.000 nye arbejdspladser til indvandrere her i landet. Det var argumentet for, at regeringen havde gjort det lettere for udlændinge at få arbejde og sværere at få socialhjælp, som statsministeren udtrykte det i åbningstalen. Nu viser det sig, at dette løfte heller ikke holdt. Der er ikke kommet flere indvandrere i arbejde, tværtimod.

Hvordan er det gået så galt? Mange mennesker spørger hinden: Hvordan er det gået så galt på så kort tid med stigende arbejdsløshed, faldende overskud på de offentlige budgetter og et dramatisk fald i den offentlige gældsafvikling? Fra 2001 til 2003 er der tale om en halvering af afdraget på den offentlige gæld.

Før regeringsskiftet viste SR-regeringen jo, at sund økonomi, høj beskæftigelse, social retfærdighed og gældsafvikling kan gå hånd i hånd. Aldrig nogen sinde før har en regering overtaget Danmark i en bedre forfatning end tilbage i november 2001. Der var overskud på alle konti, og arbejdsløsheden faldt måned for måned og var den laveste i 25 år.

Samtidig var der i SR-regeringens tid investeret mere i forbedret velfærd til børn, ældre og sygehuse end i nogen tidligere periode. Skatterne var holdt i ro, og der var ikke, som både statsministeren og Venstres ordfører sagde, tale om stigende skatter. Det var der ikke. Skatterne blev holdt i ro i hele den 9-årige periode, og vi betalte massivt af på fortidens gæld.

Nu er billedet fuldstændig vendt. Vi vidste godt, at der var forskel på, hvilken regering Danmark fik efter valget, og hvilken politik der ville blive ført. Spørgsmålet er, om vælgerne var klar over, at konsekvenserne ville være så store, som det nu ser ud til.

Indtil for en uge siden mente regeringen ikke, at man skulle reagere, når ledigheden kun var steget med 20.000 personer, blev der sagt. Nu har statsministeren så lavet en kovending. Nu skal der alligevel handles. Nu er der pludselig